

§ 17.

Er ingen Kommune forpligtet til ifølge Reglerne i den foregaaende Paragraf at forsørge en Trængende, bliver denne at forsørge af den Kommune, hvor det Sted, som efter denne Lovs Bestemmelser er at anse som Fødested, er beliggende.

§ 18.

Ægte Børn blive at anse som fødte paa det Sted, hvor Forældrene paa den Tid, da Barnet fødes, have fast Ophold, og, saafremt de til den Tid have Bopæl paa flere Steder, da paa det Sted, der maa betragtes som deres Hovedopholdssted. Dette gjælder, selv om Børnene fødes paa Reiser eller under Moderens forbigaaende Ophold paa fremmed Sted i eller udenfor Landet.

Efter samme Regel bestemmes Fødestedet for ægte Børn, der fødes af Mødre, som henfaldne i Straffeanstalt eller i Fængsel eller ere indlagte i Sindsygeanstalt, Sygehus eller Fødselsstiftelse.

§ 19.

Som uægte Børns Fødested anses det Sted, hvor Moderen Timaanedersdagen før sin Nedkomst havde fast Ophold, og, saafremt hun til den Tid havde Bopæl paa flere Steder, da det Sted, der maa betragtes som hendes Hovedopholdssted.

Ved Maaneder forstaaes Kalendermaaneder.

§ 20.

Derjom Forældrene paa Barnets Fødselstid eller Moderen til et uægte Barn Timaanedersdagen før Fødslen nyde Fattigunderstøttelse udenfor deres Forsørgelseskommune af saadan Beskaffenhed, at den af denne bliver at erstatte vedkommende Opholdskommune, betragtes Barnet som født i Forsørgelseskommunen.

§ 21.

Vedkommende Præst har om alle de til ham anmeldte Fødsler ugentlig at gjøre Indberetning til Fattigbestyrelsen. Denne har da, saafremt et Barn efter de i §§ 18 til 20 givne Bestemmelser skal betragtes som født paa et andet Sted end det, hvor det virkelig er født, efter anstillet nærmere Undersøgelse uden Ophold at meddele Fattigbestyrelsen paa det Sted, hvor Barnet skal betragtes som født, Underretning om Fødslen, og efterat sidstnævnte Bestyrelse har erkjendt Barnets Fødehjemstedsret eller denne i fornødent Fald er fastsat ved høiere Øvrigheds Kjendelse, skal der om Sagens Udfald gjøres Bemærkning i begge Kommuners Kirkebøger.

§ 22.

Giftte Køer blive altid, om de endog opholde sig paa et andet Sted, at forsørge af den Kommune, i hvilken Manden er forsørgelsesberettiget, selv om Separation fra Bord og Seng er bevilget de Paagældende. En Enke eller fraskilt Kone beholder det Forsørgelsessted, hun havde ved Mandens Død, eller da Ægtefæltet opløstes ved Skilsmisse, indtil hun selv derefter vinder Forsørgelsesret andetsteds; var Manden en Udlandning, der endnu ikke havde vundet Forsørgelsesret her i Landet, bliver den Kommune, i hvilken hun ved Ægtefæltets Indgaaelse var forsørgelsesberettiget, hendes Forsørgelsessted, indtil hun selv erhverver et andet,